

Î N C H E I E R E

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan și Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Vlados-Com” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea Comercială „Vlados-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la încasarea datoriei, și cererea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” împotriva Societății Comerciale „Vlados-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Reclamantul SC „Vlados-Com” SRL a depus la data de 23.02.2016 cerere de chemare în judecată către IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, conform contractului de achiziționare a produselor alimentare nr.3 din 05.01.2015, încheiat între SC „Vlados-Com” SRL și IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari”, reclamantul s-a obligat de a livra bunuri și/sau presta servicii, iar pîrîtul să recepționeze bunurile livrate de vînzător.

Conform licitației nr.2229/14 din 15.12.2014 în baza deciziei grupului de lucru, au fost încheiate raporturile juridice de vînzare-cumpărare, în conformitate cu contractul înregistrat sub nr. 1-348/15 la 15.01.2015 la Serviciul achiziții publice pe r-ul Soroca.

La 04.02.2015 conform facturii fiscale seria DV nr. 8991093, a fost livrată marfa - pește congelat fără cap Hec - în valoare de 732 lei, conform facturii fiscale seria DV nr. 8991190, la data de 06.02.2015 - marfa în valoare de 3294 lei, iar conform facturii fiscale seria DV nr. 8991361, la 11.02.2015-marfa în valoare de 1464 lei. Valoarea mărfii livrate este reținută de către cumpărător invocînd faptul că

odată cu rezilierea contractului de vânzare-cumpărare supra menționat, în baza deciziei grupului de lucru care au hotărât să aplice o amendă în mărime de 5490 lei și chiar au reținut aceasta sumă, neachitând în acest sens costul mărfii livrate, prin ce încalcă prevederile pct. 3.4 al contractului de a achita marfa în termen de 30 zile de la recepționarea documentelor de însoțire, la caz indicând aceste termene.

La caz, consideră neîntemeiată decizia grupului de lucru cu privire la aplicarea penalității, deoarece la compartimentul dispoziții finale pct. 11.1 este expres stipulată obligația de a transmite litigiile ce nu pot fi soluționate amiabil spre examinare instanței de judecată competente conform legislației RM, deci asupra sa ca agent economic decizia grupului de lucru nu se poate răsfrînge.

Totodată indică reclamantul că, în conformitate cu art. 619 CC, obligațiunilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada de întârziere. Astfel, conform informației web publicată pe pagina www.bnm.md rata dobânzii pentru perioada respectivă de la 18.02.2015-18.02.2016, constituie în medie de 17,8%, astfel, rata dobânzii care urmează a fi calculată pentru perioada de întârziere constituie $17,8\% + 9\% = 26,8\%$, deci dobînda de întârziere constituie: $5490 \text{ lei} \times 26,8\% = 1471,32 \text{ lei}$.

Mai menționează că, actul extrajudiciar a fost respectat, posibilitate de a soluționa litigiul pe cale amiabilă părțile au avut, fapt confirmat prin reclamația nr. 15/15 din 07.04.2015, și recepționată poștal, fapt expres dovedit prin avizul de recepție poștală anexat la prezenta cerere.

Solicită reclamantul încasarea de la IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” în beneficiul său a datoriei în mărime de 5490 lei, dobînda de întârziere în mărime de 1471,32 lei și cheltuielile de judecată suportate în mărime de 270 lei, iar în total suma de 7231,32 lei.

La data de 23.03.2016 reprezentantul pîrîtului IMSP Spitalul raional Soroci „A. Prisacari”, Găinam Constantin, a depus cerere reconvențională prin care a solicitat încasarea de la SC „Vlados-Com” SRL în beneficiul IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” a sumei de 5490 lei cu titlu de penalitate pentru refuzul de a livra marfa contractată, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei. /f.d. 24-25/

În motivarea cererii reconvenționale IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” a invocat că, conform anunțului publicat în Buletinul Achizițiilor Publice Nr.94 din 28.11.2014, în scopul alimentării pacienților internați în instituție, IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” a petrecut la data de 15.12.2014 Licitația Publică Nr.2229/14 cu privire la achiziționarea produselor alimentare pentru prima jumătate a anului 2015. În urma evaluării ofertelor operatorilor economici participanți la licitație, în baza hotărîrii grupului de lucru în achiziții, Nr.1/1 din 19 decembrie 2014, pentru poziția pește congelat, a fost desemnată câștigătoare oferta operatorului economic SC „Vlados-Com” SRL, în urma căruia a fost încheiat contractul de achiziționare a produselor alimentare pentru prima jumătate a anului 2015, cu Nr.3 din 05 ianuarie 2015 înregistrat la data de 15.01.2015 la Agenția de Achiziții Publice cu nr.J-348/15.

Conform pct.4 și pct.1.1 a prezentului contract, vânzătorul se obligă să livreze cumpărătorului bunurile conform specificației care este parte integrantă a prezentului contract, conform graficului de livrare de 2 ori pe săptămână pînă la data de 30 iunie 2015.

La data de 20 februarie 2015, prin scrisoarea din 17 februarie 2015, reclamantul a informat grupul de lucru în achiziții că din motivul situației create pe piață și anume devalorizarea leului, cu majorarea treptată a prețurilor la import a produselor alimentare și anume pește, sunt în imposibilitate de a livra marfa contractată și nu-și poate onora obligațiunile contractuale.

La data de 23 februarie 2015, conform procesului-verbal membrii grupului de lucru au examinat scrisoarea reclamantului și au stabilit că motivul invocat de reclamant în scrisoare precum că devalorizarea leului constituie forță majoră, nu poate fi calificată ca forță majoră. Or, cauzele de forță majoră sunt expres stabilit în pct. 7.1 contractului: „7.7. Părțile sînt exonerate de răspundere pentru neîndeplinirea parțială sau integrală a obligațiilor conform prezentului Contract, dacă aceasta este cauzată de producerea unor cazuri de forță majoră (războaie, calamități naturale: incendii, inundații, cutremure de pămînt, precum și alte - circumstanțe care nu depind de voința Părților). Prin urmare consideră reclamantul că, SCVlados-Com” SRL nu poate fi scutit de obligația de a livra marfa contractată conform graficului de livrări și prețului stabilit în contract.

Totodată menționează că, reclamantul/pîrît nu a respectat nici prevederile pct. 7.3 al prezentului contract care prevăd că „Survenirea circumstanțelor de forță majoră, momentul declanșării și termenul de acțiune trebuie să fie confirmate printr-un certificat, eliberat în mod corespunzător de către organul competent din țară părții care invocă asemenea circumstanțe”.

Mai mult, afirmă că, membrii grupului de lucru au menționat că refuzul de a livra marfa contractată, crează dificultăți mari în alimentarea zilnică a pacienților, fapt care impune modificarea meniului pacienților prevăzut în Ordinul Ministerului Sănătății și CNAM nr.437/210-A din 13.12.2007.

Astfel, conform contractului de achiziționare a produselor alimentare pentru prima jumătate a anului 2015, în pct. 8.2 lit a), se prevede că, rezilierea contractului se poate realiza cu acordul comun al părților și în cazul refuzului vânzătorului de a livra bunurile prevăzute în prezentul contract. Iar, conform pct. 9.7, pentru refuzul de a vinde bunurile contractate, vânzătorul suportă o penalitate în valoare de 5% din suma totală a contractului.

Potrivit pct.8.4, partea înștiințată este obligată să răspundă în decurs de 5 zile lucrătoare de la primirea notificării.

Prin răspunsul Nr.120 din 23.02.2015, reclamantul a fost informat despre decizia grupului de lucru și anume cu rezilierea contractului Nr.3 din 05 ianuarie 2015 prin acordul adițional nr.1 din 23.02.2015 semnat de ambele părți înregistrat la Agenția de Achiziții Publice cu nr.1-6332/15 la data de 27.02.2015.

În prezent, conform actului de verificare contabil în debit, SC „Vlados-Com” SRL datorează suma de 5490,00 lei care constituie 5 % din valoarea totală a contractului care se estimează în mărime de 109800.00 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Soroca din 25 aprilie 2016, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SC „Vlados-Com” SRL către IMSP Spitalul raional Soroca "A. Prisacari" privind încasarea datoriei. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” către SC „Vlados-Com” SRL. S-a încasat de la SC „Vlados-Com” SRL în beneficiul IMSP Spitalul raional Soroca „A. Prisacari” „suma de 5490 lei cu titlu de datorie și 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiunea inițială nu se încadrează în prevederile legii iar a celei reconvenționale sunt întemeiate, fapt din care considerente au fost admise.

La 24 mai 2016, SC „Vlados-Com” SRL a contestat cu apel hotărîrea Judecătorei Soroca din 25 aprilie 2016, prin care a solicitat casarea hotărîrii cu emiterea unei noi prin care acțiunea inițială să fie admisă iar cea reconvențională să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2016, apelul declarat de SC „Vlados-Com” SRL a fost respins iar hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 22 septembrie 2016, SC „Vlados-Com” SRL a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii inițiale și de respingere a celei reconvenționale.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28 iunie 2016, a fost contestată cu recurs de către SC „Vlados-Com” SRL la 22 septembrie 2016. Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei se conchide că, copia deciziei instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 08 august 2016. Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 10 noiembrie 2016 și 14 noiembrie 2016, IMSP Spitalul raional Soroca "A. Prisacari" a depus referința la cererea de recurs declarată de către SC „Vlados-Com” SRL, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs de către SC „Vlados-Com” SRL, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de SC „Vlados-Com” SRL, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de SC „Vlados-Com” SRL ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform

prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Vlados-Com” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Vlados-Com” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea